

7 قوس: بانگ بلند دلکش ناقوس مقاومت و چیره گی بازوان ستبر ناموس انقلاب!

ما معتقد ایم که "بازوان بلورین صبحدم" انقلاب - تیغ ارتجاع فگن خویش را بران تر از پیش به کار خواهد برد و "پرده ء تاریک شب" را خواهد درید! تنها مرتجعان و رهسپران وادی ننگ و تسلیم طلبی اند که بوسه بر آستان پلید امپریالیزم و سرمایه کاشته و بیش خواهند کاشت! تنها تسلیم شده گانی زبون از قماش "همبسته گی" خوانان کریتینیسیم پارلمانی و "انتخابات شورای ولایتی" باره گان "راوایی" و هم قماشان و "ماشاء الله" گویان موید ایشان اند که فردای انقلاب را منکر می افتند.

انقلاب به قول متفکر و اندیشه ورز شهیر "شفیعی کدکنی" مثل بهار از همه سو می آید و تمام "سیم های خاردار" را در می نوردد!

نه "لویه جرگه" های ننگین "قانون اساسی" و "مشورتی" نیز نه کاسبکاری های تینگ هسیائو پنگیست ها و مرتدان "عقابان" آیگوری یارای آن را دارند که صفای ایدئولوژی پرولتری را به لجن خیانت سنتریستی بیالایند. خون گرامی و راهنمای صدر اکرم یاری سرودی است جاوید که برای راهیان رهایی خلق های دربند و پرولتاریای سراسر گیتی با قامتی رسا اعلام میدارد:

ز خون خویش خطی میکشم به سوی شفق

چه خوب عاشق این سرخی سر انجامم

کاسبکارانی که از سر زبونی نسبت خونی را بر نسبت ایدئولوژیک ترجیح میدهند و آوای تسلیم طلبانه ء تنی از بسته گان صدر اکرم یاری را "وجه القبول" جلوه میدهند "غافل" از آن اند که تا دنیا دنیا است تنها آنانی که کالیوه و سفیه به تمام معنی اند فریب گوساله ی سامری را خواهند خورد! کاسبکاران در عبا و قبای سامری میخواهند نسبت خونی را "مدعا مثل" حقانیت خویش آورند. اگر ید بیضایی تلمیح را در میانه آوریم اثبات حقانیت خویش را نه در انتساب خونی که در نسبت ایدئولوژیک و مداومت در مسیر

انقلاب باز خواهد یافت نه در سفیه بازی و سفیه پروری ریزه خوران خوان خاقان های چینی و فریب خورده گان "کثیر الرماد" دیک چینی و سوزان رایس!

آری!

بنده ء عشق شدی ترک نسب کن جامی

که در این راه فلان ابن چیزی نیست!

بگذار زبونانی چند تبیره ء حمق خویش را بر بام فلک کشند و زیر بال "کوانتل پرو" به چانه زنی با عوامل امپریالیسم دم و دستگاه پوشالی شاه شجاع ثالث را "مشروعیت بخشی" کنند. نه دم و دستگاه پوشالی کرزی برزای مشروعیت یابی است و نه افسون پراگنی احزاب راجستر شده ء وزارت عدلیه رژیم پوشالی توانایی آنرا دارند که برای رژیم پوشالی و دم و دستگاه خون و خیانت حامد کرزی وجهه ی "ملی" و "دموکراتیک" بخشند. اشغالگران امپریالیست در گردن خادی-جهادی ها و همقماشان "طالبی" و حزب اسلامی اش قلاده بنده گی بسته اند و نیرو ها و عناصر مشهور به "تکنوکرات" به مثابه توله سگان وفا دار اشغالگران به علا لای مداوم خویش ابرام ورزیده و در دم اژدها "اتن دمکراسی" را "افغانیت" و "اسلامیت" می بخشند!

صدر اکرم یاری را مزدوران سوسیال-امپریالیسم روس به شهادت رسانیدند. آنان به گمان پتیاره خویش خواستند که رهبر انقلاب کشور را نابود کنند و سد راه گسترش موج انقلاب پرولتری شوند. شهادت صدر اکرم یاری و برادر گرامی اش رفیق صادق یاری حقا که گرانتر از کوه هیمالیا برای خلق های در بند کشور ما و پرولتاریای سراسر گیتی بوده است. اما با این شهادت است که نهال "شعله جاوید" ستبرا و گشنی خویش را به آینده گان انتقال داده است:

شهادت صدر اکرم یاری برملا داشت که: آن شهید خار چشم سوسیال-امپریالیست ها بوده است و آن حقیر ها که توانایی رویارویی با ایدئولوژی پرولتری وی را نداشتند بزدلانه وی را به شهادت رسانیدند. نفرین به آن چاکران کوانتل پرو و دشمنان "شعله ی جاوید" که بیشرمانه تر از "خلق" و پرچم توطئه می چینند و تهمت می بندند که صدر معتقد بوده است که سوسیال – امپریالیست ها نیز معتقد به ماتریالیسم دیالکتیکی اند و آن رفیق را به شهادت نخواهند رسانید. مقاومت قهرمانانه صدر یاری و شهادت وی خط

بطلان بر همه خزعبلات و اتهامات کثیف کشیده است. 7 قوس سیلی های محکمی است بر رخساره گان بی آرم سر سوده گان آستان امپریالیزم و ارتجاع!

درخت گشن جنبش مائوئیستی افغانستان استدلالیست محکم در برابر قاتلانی که می پنداشتند با امحای فزیک صدمه یاری و رفیق کبیر صادق یاری میتوانند جلو رشد جنبش کمونیستی کشور را بگیرند. اتخاذ مواضع استوار منسوبین جنبش پرولتری مائوئیستی کشور نشان دهنده آن است که بر ستبرای درخت انقلاب پرولتری کشور بیش از پیش افزوده شده است و قاتلان و "هم-کیشان" سه جهانی شان که دشمنان صدر اکرم یاری و دشمنان انقلاب دموکراتیک نوین کشور اند از به شهادت رسیدن صدر یاری طرفی نبسته اند!

تاریخ داوری است صادق و بیرحم. بیرحمی وی ناشی از صداقتی است که نشان میدهد که با اصول نمی توان معامله کرد و الا منتظر سیلی های آهنین تاریخ بر رخسار بی آرممان تسلیم طلب می توان بود! طرح های اکونومیستی "سه جهانی" و کودتا-قیامی به وضوح سیلی های آهنین تاریخ را خوردند! و اما: مشی پرولتری صدر اکرم یاری و تز "جنگ خلق" بیش از پیش سند تایید از سیر تکامل مبارزه طبقاتی میگردد. آری! این تز مائوئیستی که خط صدر اکرم یاری بر آن است نشان میدهد که تنها دریایی از خلق های مسلح اند که قادر به درهم شکستن ماشین سرکوب بورژوازی بیروکرات کپرادور خواهد بود. این تز نشان میدهد که اشغالگران را تنها با انقلاب قهر آمیز است که میتوان از پای در آورد نه با تز های مرتدانه اکونومیستی و نه با توهامات آوانتوریستی و فوکوایستی که در کودتا-قیام "جشن" ناکامی خویش را به گواهی نشستند و از پا فتادند.

کجا باید "پس منظر" نویسانی که در برابر خط سرخ صدر اکرم یاری موضع گرفتند؟ منظور اینست که آنان در منجلاب انحرافات و ارتداد ورزی های خویش به سرنوشت "جمعی" رهبر شان یعنی "انجنیر عثمان" دچار شدند و سنگ مبارزه را "بوسیده و بر زمین یاس گذاشتند".

با "سمندر" روی سیاه رویونیسم سنتریستی بی نقاب گشت و از "ساوو" تا "املا" این سقوط بود که مویذ گراننش ارتدادی بود که در برابر صدر اکرم یاری و خط انقلابی پرولتری وی شوریده بود.

دست کشیدن از جنگ خلق که ناف اکونومیسم را با آن بریده بودند سرانجام در گیر و دار با بقیه السیف فریب خورده گان سراب تینگ هسیانو پنگیسم اقتران خویش را با روی برگاشتن سامای بعد از شهید مجید از مبارزه انقلابی بر ملا داشت. همین فصل مشترک بود که امروزه نوه های اندیشه گانی آن دو

رویزیونیسیم سا را "بر آن داشته است" که مشترکا چیز بنویسند و مشترکا توهم پراکنده و مشترکا بر مارکسیسم-لنینیسم-مائوئیسم پشت کنند!

جز آن نیست که تالیان رویزیونیسیم در هر عبا و قبایی که "خروج" کنند رویزیونیست خواهند بود. مگر جز این است "انشعاب" دروغین "سازمان انقلابی افغانستان" از سازمان رهایی افغانستان؟ مگر جز این است "ادامه" ای که هنوز مهر و داغ "به فراموشی سپردن" تسلیم طلبی های دیروزین را بر جبین دارد؟

7 قوس خط درشتی میان خون های پاک و بزرگی نظیر خون شهید مجید کلکانی- شهید سرمد - شهید قاضی ضیاء از یکسو و "تسلیم طلبی در قلمرو مبارزه و بقای" نواده گان فکری تینگ هسیائو پنگ از سوی دیگر - میکشد! از همین رو است که این روز را بنام روز شهدای جنبش انقلابی پرولتری کشور - که در راس آن اسم سترگ شهید صدر اکرم یاری قرار دارد نامبردار میکنیم.

بگذار این روز سرخ که نماد مقاومت و شهادت در راه کمونیسم است مظهر اتحاد نیرو های مارکسیست-لنینیست-مائوئیست افغانستان باشد. بگذار در پرتو درس گرفتن از ما وقع- چه باید کرد را یاد آوریم و آینده را در پرتو اندیشه ی راهنمای صدر اکرم یاری پذیره شویم!

با درفش سرخ مارکسیسم-لنینیسم-مائوئیسم اندیشه اکرم یاری به پیش!

زنده باد مارکسیسم-لنینیسم-مائوئیسم!

انقلاب زنده باد!

سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م)

7 قوس 1392 خورشیدی